

Синій конверт

Василь Симоненко

Знову з пошти в синьому конверті
Друзі лист бажаний принесли.
Довго йшов він — літери затерті
Про його шляхи розповіли.

Десь у вечір зірка мерехтлива
Задивлялась, певне, неспроста,
Як дівчина вперше несміливо
Відправляла милому листа.

Він ішов через поля замріяні,
Через ріки дальні і мости,
Щоб слова, розлукою навіяні,
Хлопцю в гуртожиток принести,

Щоб крізь рівні літери затерті
В душу очі глянули сумні...
Гарний лист у синьому конверті
Друзі принесли... та не мені.

24.11.1955